

ят народ помни оскверняването на Рилската обител при празнуването на нейната хилядогодишнина... За първи път обаче българският народ вижда такова светотатство – побой с револвери над една жена пред олтара на една църква.“²¹

От есента на 1947 г. Елисавета поп Антонова е изпратена в лагера „Босна“ като враг на ОФ властта. През февруари 1948 г. във Външното министерство на България се получава следното писмо с талон: „Скъпа професор Антонова, имаме честта да ви съобщим за публикуването на вашата биография в „Световни биографии“ – четвърто издание, 1948 г. Ако желаете копие от този том за Вас или за подарък, изпратете ни съобщение. 26 февр., Бродуей, Ню Йорк, Институт за издирване на биографии.“²² Световната общественост оценява кратката, но много полезна дейност за борба за демокрация срещу настъпващото погазване на човешките права в България.

Всички дейци на опозицията в Габрово след 1947 г. по една или друга причина са арестувани и изпращани по лагери и затвори. Общо за периода 1945-1952 г. през лагери и затвори по политически причини са преминавали 5000 души. „В началото на 1948 г. започнаха да ни арестуват и поехме към затворите. Не бяхме съдени, че кой знае какво сме направили, а по-скоро да ни изолират от другите. В затвора земеделци и социалдемократи се събирахме по групи и съвсем внимателно правехме кратки събрания“ – пише социалдемократът Христо Аврамов.

Габровци имат принос и в опитите си за спасяване на дейци на опозицията и извеждането им в чужбина. Андрей Пенчев-Парлапанов – кореняк габровец, прави опит с личната си яхта да спаси Светла Даскалова и съпруга ѝ д-р Владо Вампирски, земеделци, от преследвания, но поради предателство от близък на семейство Даскалови са заловени, яхтата конфискувана, а бегълците съдени.

И като финал на тези мои нахвърляни бележки, ще си позволя да завърша с написаното от един участник в тези събития, личност с международна известност, доктор по между-